

Annonse:

Bobilverden.no

– et uavhengig magasin for deg i bobil

 REISETIPS

Flyttet inn i bobilen og dro mot Portugal

24. januar 2024

Den nederlandske journalisten Willem Laros og hans kone sa i januar 2023 opp leieavtalen på boligen de bodde i og flyttet inn i bobilen. Slikt blir det reisereportasjer fra sydligere deler i Europa.

Det er ingen grunn til å ta raskeste vei når kysten langs Atlanterhavet har så mye å by på. Her festningen i Nantes.

Tanken oppsto mer eller mindre spontant, og dette krevde en del organisering. For etter et langt liv har vi alle ganske mye i skuffer, skap, loft og kjellere, men det løste seg til slutt ganske bra og bobilen ble klar for å bli et midlertidig hjem.

Bakgrunnen for denne spontane handlingen var at ny leilighet var kjøpt, men den er enda ikke bygget ferdig og innflytningsklar. Å spare husleie og bo i bobilen fram til da var kanskje ikke så dumt, og i slutten av januar flyttet vi inn i vår Adria Twin 640.

Følg kysten

Pengene spart i husleie gikk til blant annet en lengre bobiltur og jakt på høyere temperaturer, selv om det var ganske kaldt også sør i Europa i vinter. Og ikke nok med det at varmen uteble lenge, ble det raskt lite gass i gassflaska og en funksjonsfeil i bilens Truma Combi-anlegg ga alt annet enn en lovende start på bobiloppholdet.

Fra sør i Nederland tok vi tunnelen med bompenger på vei mot Brugge. I Jabbeke ble det tid for lunsj. Temperaturen ute var steget til tre varmegrader, og veibanen i Belgia var forferdelig dårlig. Full av hull, men lenger sør vi kom ble det varmere og varmere. Dog ikke mer enn opp til åtte varmegrader.

Kjede av bobilplasser

Vi fikk solskinn, og vi fikk også tid til å sykle. Først mens vi stoppet i Belgia og senere i Frankrike, men temperaturene var til å begynne med ikke høye. På en tidligere reise i Frankrike snublet jeg ved en tilfeldighet over bobilplassene til Camping-car Park, som er en kjede av ubemannede bobilplasser, som er spredt over hele Frankrike.

[Les mer om Camping-car Park](#)

For 10-12 euro per natt får du det bra, og på de fleste steder sanitæranlegg, strøm (6 Amp) og alltid fast dekke. På appen kan du se hvor plassene er, hvordan du kommer deg dit og om det fortsatt er ledige plasser.

Mont Saint Michel er verd en omvei i seg selv.

På Boulogne-sur-mer fikk vi stedet nesten for oss selv. Deretter ble det noen strekninger med bompenger for å komme videre sørover, og til [Le Mont Saint Michel](#) som fortsatt ligger der og ser vakkert ut.

Her fikk vi se en krigsgrav for 12 000 unge menn, som under 2. verdenskrig så meningsløst ble drept av Hitler. Det samme som vi i dag ser Putin driver på med i Ukraina.

I Nantes tok vi inn på byens campingplass, som er åpen hele året og har alle fasiliteter. Helt billig var det ikke å bo her, men dette er en bycamping med 16 ampers strømanlegg,

sanitæranlegg og til og med et oppvarmet svømmebasseng. Og rundt oss kunne vi kose oss til lyder fra nøtteskrike, rødstrupe og om natten kattugle. (Ved siden av har Caravan-car Park en rimeligere bobilplass. Red. anm.)

La Cigale i Nantes er et fantastisk eksempel på jugendstil og åpnet i 1895. Og har vært praktisk talt uendret siden den gang.

Tok trikken til byen

For 1,70 euro per person tok trikken oss inn til sentrum. Her er det mye å se. Byen ble hardt rammet under 2. verdenskrig, og i 1943 ble den bombet av de allierte da tyskerne regjerte her.

Du kan også besøke det enorme slottet fra 10. århundre i sentrum, og jeg kan nevne stikkord som Airbus, Jules Verne som ble født her i 1828, la Cigale som er en restaurant fra 1895, katedralen (påbegynt i det 1500-århundre), skipsfart, og det som en gang var sentrum for den franske slavehandelen. Det store monumentet som er dedikert til denne tvilsomme perioden var dessverre stengt på dagen for vårt besøk.

Derimot var det åpent på La Cigale, som representerer et vakkert eksempel på jugendstil. Det åpnet i 1895, og etablissementet har sannsynligvis aldri endret seg siden den gang. Her ble det en god kopp varm kaffe på oss.

Roen på vinterstranden i San Sebastián byr på mange muligheter.

Kjørte over til Spania

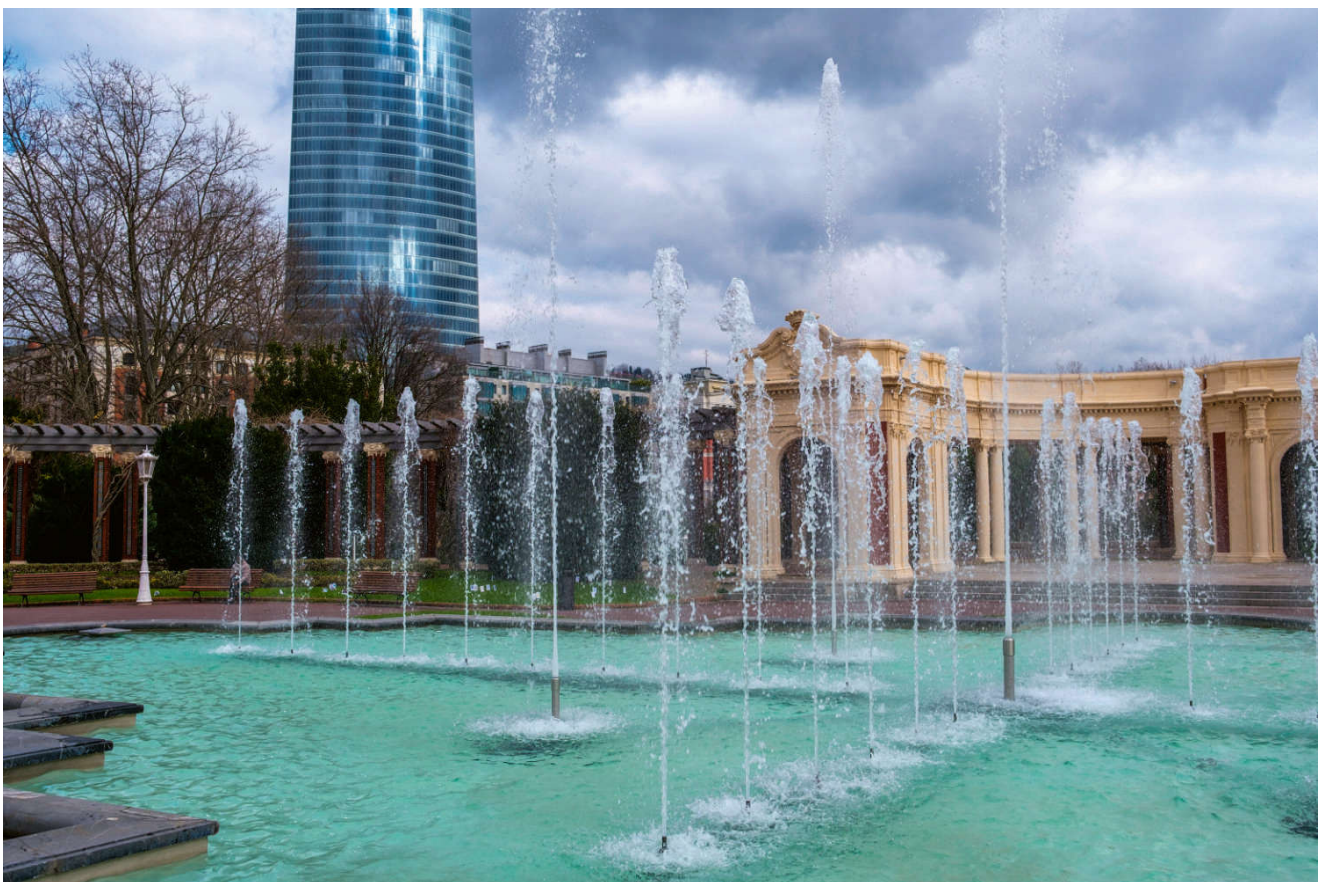
Etter å ha kjørt over grensa til Spania ble vårt første stopp i Zarautz. Her ble vi møtt av regn og temperaturer bare litt over frysepunktet. Campingplassen var fin, men restauranten og sanitæranlegget var ikke oppvarmet. Så vi måtte sitte og spise godt innpakket i ytterjakker.

Neste morgen drakk vi kaffe på stranden i Zarautz før vi tok bussen til San Sebastián. Her ruslet vi langs stranden og gjennom gatene. Sulten tilfredsstilte vi med tapas. Det var deilig.

Bilbao er en bemerkelsesverdig by på mange måter...

... og severdighetene er mange.

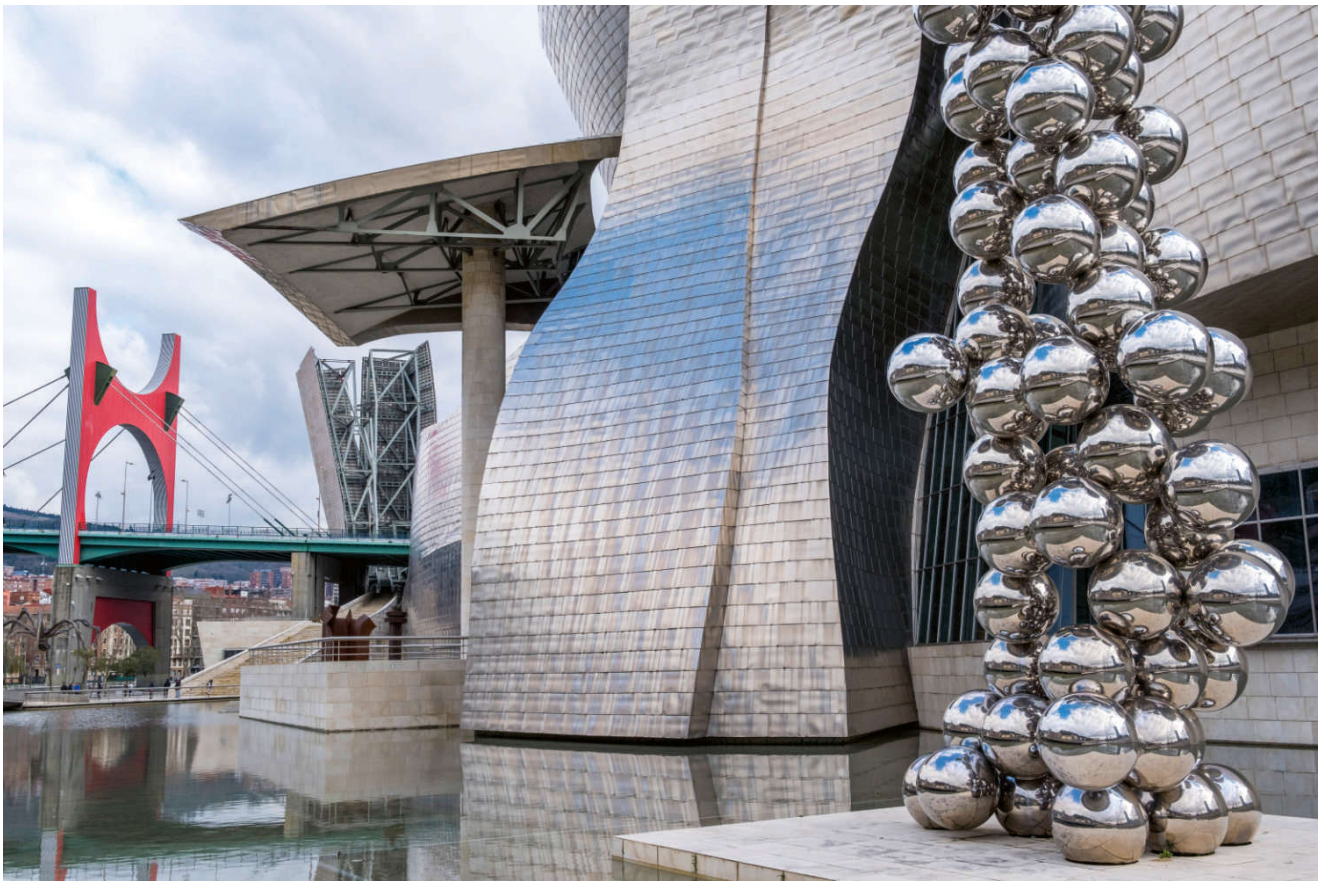
På ønskelisten vår her sto selvfølgelig Guggenheim-museet i Bilbao, og fra den fine bobilplassen som ligger høyt over byen får man en fantastisk utsikt både om dagen og spesielt om natten.

Utsikten fra bobilplassen i Bilbao er en fryd for øyet om dagen, men enda flottere om natten.

Allerede første ettermiddag i Bilbao tok vi buss 58 til Gamlebyen, og gikk til det på alle måter bemerkelsesverdige Guggenheim-museet.

Guggenheim-museet: ganske bemerkelsesverdig. Både innvendig og utvendig.

I Guggenheim-museet venter mange overraskelser.

Tømte bobilen for vann

Allerede på utsiden kunne vi se at dette er en spesiell bygning, og på innsiden fikk vi oppleve et vakkert og imponerende museum. Dessverre var det enda ikke blitt varmere i været, og faktisk var det blitt kaldere da vi kom til Burgos.

Katedralen i Burgos er fantastisk vakker.

Her valgte vi den noe nedslitte campingplassen som ligger like utenfor byen, og neste morgen var bobilen fri for vann. Det hadde den innebygde frostbeskyttelsen til bobilen sørget for, som skal hindre skader på rør og systemer dersom vannet fryser.

Det var et busstopp rett foran campingplassen, og vi tok bussen for å se på katedralen i Burgos. Byggingen av denne katedralen begynte i 1221. Ni år senere ble kirken innviet, men byggingen av katedralen varte periodevis fram til 1567. Til sammen over 330 år. Siden 1984 har katedralen i Burgos stått på UNESCOs verdensarvliste.

Detaljene er så mange og detaljrike at de blir en fryd for sansene.

Ble et døgn ekstra

I Burgos ble vi en dag til slik at vi fikk tid til å besøke Evolusjonsmuseet. For det er mange utgravninger i denne regionen, og det er funnet rester av primitive menneskearter.

Parkering ved ruinene i Miranda do Douro.

Det var blitt lørdag, og det var veldig stille på veien da vi kjørte videre til Portugal. Her var Miranda do Douro målet vårt, og via e-post fra campingplassen ble vi ønsket velkommen.

Dagen etter utforsker vi Miranda do Douro til fots. Kirken, som lenge fungerte som katedral, er denne søndagen vertskap for gudstjeneste, og ikke langt fra kirken fant vi en liten bar. Her fikk vi servert en kopp kaffe, og fikk koset oss i varme fra en vedovn.

Vi er de eneste gjestene på campingplassen i Miranda do Douro.

Etter at gudstjenesten var over, gikk vi inn for å studere kirken før vi vendte tilbake til campingplassen. Vi kjørte så videre vestover, og krysset igjen grensa over til Spania, for så å komme inn i Portugal igjen litt senere.

4. århundre før Kristus

GPS-en var stilt inn på Amarante. Her kan bosetningen dateres tilbake til det 4. århundre før Kristus, og rundt Amarante finner du de rike jordbruksområdene i Minho-regionen, som blant annet er ansvarlig for druene til Vinho Verde.

Selve byen er kantet av sjarmerende brosteinsbelagte smug, og hus med balkonger og andre bygninger hovedsakelig i romansk stil. Fordi dette er en så kompakt by, er dette et perfekt sted å utforske til fots.

I Amarante er São Gonçalo-broen et høydepunkt.

Vi startet om ettermiddagen på «innfartsveien» til Gamlebyen. Den vakre São Gonçalo-broen, som ble bygget av romerne for å forbinde byen med Braga og Guimarães, men ødelagt under flom i 1763.

Stien lå under vann

Campingplassen vi tok inn på i Amarante ligger høyt over elven Tâmega, som renner tvers gjennom byen. Herfra kan man gå ned til det gamle sentrum på bare et kvarter.

Broen over Tâmega.

Dersom vannstanden tillater det kan du gå langs elven for å få en fin utsikt over São Gonçalo-broen. Det klarte vi heldigvis første dag, men dagen etter lå stien under vann.

Amarantes bro lever videre i minnet på grunn av folkets heroiske motstand mot Napoleons tropper som invaderte Portugal tidlig på 1800-tallet.

Kirken Igreja de São Gonçalo er også spesielt vakker, og i noen av byens butikkvinduer så vi noen veldig uvanlige godbiter som var formet som fallos, komplett med to baller. Dette har å gjøre med en eldgammel tradisjon, og forresten så elsker portugisere kaker.

São Pedro-kirken (Peterskirken), med fasade og tårn i barokkstil (1727).

Forgylt treverk

For å si det slik. Det er ikke siste gang vi koser oss med en patél de nata fylt med vaniljesaus, og vi er heller ikke ferdig med å besøke gamle kirkebygg. São Pedro-kirken, med fasade og tårn i barokkstil, sto ferdig i 1727.

Inne i det enkle bygget skiller hovedalteret seg ut, i forgylt treverk, med bilder (1700-tallet) av fire evangelister.

Utsikt over Porto.

Porto er rett og slett en billedskjønn by, og selv måtte vi ta oss nok en kopp kaffe og en portugisisk kake. Vi gikk og så på stålbroen over Douro, som ble designet av Teófilo Syrig, som igjen var en samarbeidspartner med Gustave Eiffel.

Porto er en vakker by full av ekstraordinære bygninger.

Vi så på nok en katedral og en barokkirke, og var selvsagt innom den berømte handlegaten Rua Santa Catarina, ferskvaremarkedet Mercado de Bola og togstasjonen.

Atlanterhavsstranden

Planen vår var å bo to netter på bobilparkeringen i Amarantes, men vi booket et døgn til slik at vi også kunne få en dag til å gå langs Atlanterhavsstranden.

Det angrer vi ikke på. Her fikk vi se delfiner hoppe, og vi fikk et fargerikt stopp i Aveiro, som er «Portugals Venezia».

Nydelige fasader i Aveiro.

Gondolene her er fargerike, men det er ingen kraftige menn som holder båtene i bevegelse, men Yamaha-påhengsmotorer. Deretter bestemte vi oss for å kjøre videre til en gratis bobilparkering i Nova do Prado. Dette var også en fin plass, som ligger like bak sandynene.

Fargerike båter i Aveiro, «Portugals Venezia». Skipperne prøver å få alle forbigående til å bli med på et cruise.

Her tok vi en ny spasertur på stranden, og kunne beundre fargerike fasader på gamle fiskerhus. Underveis ble vi også tipset av andre bobilcampere om stedet Coimbra, som viste seg å være en vakker og høytliggende gammel by.

Vakreste boksamling

Vi besøkte «verdens vakreste bibliotek», og var innom et universitet i et kongelig palass. Billetter for å komme inn på biblioteket måtte vi bestille på nettet.

Først ble vi «sluppet løs» i forskjellige rom i ti minutter. Så ble en dør åpnet, og vi kunne bevege oss opp i et annet rom. Fotografering var strengt forbudt, men faktisk har jeg aldri før sett en vakrere boksamling enn den vi fikk se her når vi kom inn på biblioteket.

Høydepunktet på omvisningen på universitetet. Foto: Paulo Mendes.

Mye av universitetet er åpent for alle, og vi spiste varm mat i kantina. Her spiste vi både kjøtt, fisk, grønnsaker, pommes frites og fikk flasker med vann, som ikke kostet mer enn 13 euro for to stappette voksne personer.

En topp vinterdestinasjon

I Coimbra ble vi i to netter, før vi igjen satte kursen mot Spania. Vi likte Portugal veldig godt.

Byen Coimbra, i hjertet av Portugal.

Vi fikk se og oppleve vakre byer, vakkert landskap, og etter hvert fikk vi også hyggelige værforhold.

Generelt er portugiserne vennlige og hjelpsomme, kaffe og kaker er en godbit hver gang, og camping- og bobilplassene som vi besøkte var fine. Vi kan trygt slå fast at Portugal er en topp vinterdestinasjon.

Du kan lese om reisen videre [her](#).

Tekst og foto: Willem D A Laros, BoCM

Artikkelen er tidligere publisert i Bobil- og Caravanmagasinet

---

Del dette med andre:

← Politiet fjerner bobiler

Det var karnevalstid i byen Cáceres da vi kom dit. Vi ble blant annet møtt av dette damekoret som sang så flott.

Journalisten flyttet inn i bobilen sist vinter og dro på tur mot Portugal. Det kan du [lese om her](#). Men det er en stund til han og fruen flytter inn i ny bolig så det blir flere reportasjeturer til sydligere deler av Europa. Her kan du lese hva Sør-Spania kan by på:

På reisen traff vi mange engelskmenn, tyskere og nederlendere. Noen nordmenn har også sin adresse på sydligere breddegrader når kulda biter hjemme i Norge. Den norske krona ble utover sist vinter bare svakere og svakere, men engelskmennene vi snakket med var mer opptatt av «brexit». Altså Storbritannias uttrede fra Den europeiske unionen (EU).

Det er ikke like gode veier overalt. Men alltid med utsikt over vakre, hvite landsbyer.

Får bare bli i tre måneder

– Dersom jeg hadde visst at konsekvensene av «brexit» ble at vi bare får lov til å bli i Spania i tre måneder, ville jeg definitivt ha stemt for å bli i EU, sier en av engelskmennene. Andre gir også tydelig uttrykk for at de synes «brexit» var en dårlig plan, men nå har de ikke noe valg.

Mat spiller en viktig rolle i spansk kultur.

Etter tre måneder må engelskmennene reise hjem, mens vi andre kan være igjen og nyte sol og høyere temperaturer gjennom hele vinteren. Mange bor i bobilene sine, men vi møter også flere som har trukket med seg campingvogna fra kalde nord.

Det er ingen tvil om hvor vi har havnet.

Selv startet vi vår første utforskning av Sør-Spania i Toro, som ligger nordvest for Madrid. I en bar, i nærheten av en bensinstasjon, nøt vi en velsmakende spansk rett: Tortillas.

Ingen planer for plassen

Videre langs motorveien var det usedvanlig stille, men regelmessig fikk vi se vakre rovfugler som vi kunne beundre. Ved neste bensinstasjon sjekket jeg på Google om spansk gasoleo er det samme som diesel. B7, er greit.

Elektrisitet i Spania: Det er forbløffende hver gang alt fungerer.

Da vi igjen kjørte videre og så på landskapet vi passerte, tenkte jeg på en artikkel fra en utenrikskorrespondent i en avis i Spania jeg nylig hadde lest, og som likte «tomheten» i Spania. Alle de plassene man har her uten å ha planer for dem.

Og det er det jeg synes er så bortkastet. Man burde gjøre noe nyttig med plassen man har, og jeg ser for eksempel latterlig få solcellepaneler i det solrike landet.

En liten, intim flamencokonsert full av lidenskap og ild.

Mange fugler på veien

På vei sørover var den historiske landsbyen Cáceres målet vårt. På veien dit så vi mange flere fugler: bietere, traner, gribber og dusinvis av storker for å nevne de minst vanlige.

Cáceres er en vakker gammel by. Selv om kalenderen viser at det er midt i februar, er det allerede behagelig varmt.

For det meste kjørte vi på en svingete vei med nesten ingen annen trafikk. Bensinstasjoner og kafeer var ganske sjeldne å se på denne ruten, men heldigvis fant vi en stasjon hvor vi kunne fylle opp tanken igjen.

Bak den bensinstasjonen var det et stort område med bemerkelsesverdig stablede steiner. Da jeg ba pumpevakten fortelle, lo han og sa: «Nei, nei, ikke noen steingale mennesker...».

Veibanen er ikke like god overalt, men takket være gode fjærer og støtdempere på bilen går det bra. Av og til passerte vi hvite landsbyer, som ser ut til å sitte fast mot en fjellside.

Den romerske broen i Alcántara ble bygget mellom 104 og 106 e.Kr. under keiser Trajan.

Gammel romersk bro

Like utenfor Alcántara ligger den romerske broen, som kommunen har hentet sin berømmelse og sitt navn fra. For ordet Alcántara er avledet av det arabiske ordet for «bro».

Broen ble bygget mellom 104 og 106 e.Kr. under keiser Trajan. Med sine 194 meter spenner den over elven Tejo og er inngangsporten til Portugal.

At tranen ikke er en fremmed fugl så vi i restauranten vi valgte. Store tegninger av forskjellige fugler hang i Extramadura, regionen vi nå ankom. Et fugleområde par excellence.

Private sanitæranlegg på hvert plass. Enkelt, men rent og bare for oss.

Campingplassen tilbyr private sanitæranlegg på hver plass til gjestene. Kun det grunnleggende, servant, dusj og toalett, men alt var rent og «ditt». Selv ble vi i tre netter for å besøke byen, jobbe litt og vaske i bilen.

Rundt 20 varmegrader

På campingplassen suste en liten spurv forbi oss. Litt senere kom en flokk blåskjærer. Vakre fugler, som er begrenset geografisk område. I tillegg hører jeg mye fuglesang som jeg ikke kan identifisere. Langs veien så vi et tre med et storkerede i fire «etasjer».

Selv om vinteren ennå ikke har sluppet taket lenger nord i Europa, har vi vår med temperaturer så høye som rundt 20 grader. Det som ellers skiller seg ut for oss er det store antallet med engelsk registrerte kjøretøy på veiene. Mange bobiler med andre ord.

Et eneste stort rot

Ledningene og kablene man ser langs fasadene her nede er et eneste stort rot. Her kunne sikkert hvem som helst ha søkt på en stilling som elektriker. Inne i byen hørte vi spansk gitarmusikk, samtidig som vi spaserer rundt i historiske omgivelser.

Vi klatrer opp i et tårn for å få utsikt.

Vi havnet også midt i et karneval i Cáceres. Damene sang at det er en glede, akkompagnert av spansk klapping. Deretter ble vi invitert til å klatre opp i et tårn, og vi lot oss ikke be to ganger.

Fantastisk historie. Mange av bygningene er fra det 12. og 13. århundre og er rester etter romerne. Palmetrærne gir bygningene et historisk preg.

Enda mer utsikt.

De mange klimaanleggene, som henger fra fasadene på hus og kontorer, får meg til å innse at her har jeg ikke noe å gjøre om sommeren.

Palmer og appelsintrær

Campingplassen i Dos Hermanas virker som en flott base for å besøke Sevilla. Vi står blant palmer og appelsintrær, bakken har samme farge som en tennisbane. Rundt oss synger den europeiske kanarifuglen sin høyeste sang.

Sevilla: uten tvil den vakreste byen i Spania.

Det var busstopp like ved campingplassen og vi satte oss på bussen til sentrum. Dette er kanskje den vakreste byen i Spania, ble konklusjonen etter at vi hadde gått av bussen. Men da jeg så den enorme køen av mennesker som ønsket å komme inn i Sevillas katedral måtte jeg undertrykke trangen til å gå rett tilbake til campingplassen.

Smale gater, smug – nyt en spasertur gjennom Sevilla.

Når jeg ser tilbake, sier jeg at det er bra at vi ikke snudde. Om kvelden kjøpte vi billetter til katedralen på nettet til neste ettermiddag. I Spania er livet for de over 65 år mye billigere.

Sevilla er også en grønn by, med vakre parker.

Et nytt minikunstverk hver dag.

Herfra går vi til Metropol Parasol, som er laget av tre. Fra 1842 sto det et overbygd marked på torget, som måtte vike plassen for et parkeringshus i 1973. Da de bestemte seg for å bygge en underjordisk parkeringsplass, kom de over rester av romerske og mauriske bygninger. Det måtte derfor utarbeides en ny plan for området.

Metropol Parasol er en imponerende trekonstruksjon.

Sevillas palasser er av enestående skjønnhet.

Spania og framenco

Etter en konkurranse ble den tyske ingeniøren Jürgen Mayers tegninger foretrukket. Ifølge juryen klarte han å integrere antikken i et konsept i tråd med de arkitektoniske ideene til Santiago Calatrava og Antoni Gaudí.

Flamenco danses også lidenskapelig utendørs.

Om kvelden besøkte vi en annen flamencokonsert. Å besøke Spania uten å delta på en flamencokonsert kan man tross alt ikke gjøre. Etter en flott kveld tok vi bussen tilbake til campingplassen.

Katedralen i Sevilla er ubeskrivelig vakker.

Uten strøm, vann og sanitæranlegg

Neste morgen forbereder vi bobilen for flere dager uten fasiliteter (strøm, vann, sanitæranlegg). Vi handler litt og drikker kaffe på en gigantisk Carrefour og setter kursen mot Granada.

Spania er også musikk. Med Alhambra i Granada i bakgrunnen.

Jeg prøvde å telle antall oliventrær på veien, men det ble for komplisert med kilometervis av oliventrær til høyre og venstre for veien.

I Granada håpte jeg på å finne en plass på parkeringsplassen ved inngangen til Alhambra, og heldigvis gikk det bra. Ingen fasiliteter og 35 euro i lavsesong, men vi har det bra, med solen på solcellepanelet vårt, så batteriet vil vare en stund.

Parkeringsplass P4, er i gangavstand fra inngangen til Alhambra.

Billig var det ikke for et sted uten fasiliteter. Men det er noen få minutters gange fra Alhambra...

Fra Granadas gamleby har du ofte utsikt til den ruvende Alhambra.

Det røde palasset

Alhambra (det røde palasset) er et middelaldersk palass og festning fra de mauriske herskerne i kongedømmet Granada i Andalucía.

Det ligger på et kupert platå på den sørøstlige grensen til Granada. Hele Alhambra-komplekset dekker et enormt område på 140 000 kvm.

Hvis du vil se alt, er ikke én dag på Alhambra nok.

Med billettene våre kjøpt på nettet og passene våre, kan vi gå inn i Alhambra så tidlig som kl 8.30. Fra P4, der vi står parkert, er det mindre enn ti minutters gange.

UNESCO har fastsatt et maksimalt antall besøkende per dag. Så kjøp billetter på nettet i tide.

Vi viser passene våre på Alhambra så mange som seks ganger den dagen. Men for et vakkert og historisk sted dette er.

I katedralen i Granada spilte denne musikeren kjente klassiske gitarkonsserter.

Vi bruker den andre dagen i Granada til å besøke byens sentrum. I nærheten av katedralen spiller en musiker klassisk gitar. Vi nyter hans versjon av Rodrigos gitarkonsert Concierto de Aranjuez en stund. Dette var den første spanske komposisjonen som oppnådde internasjonal suksess etter den spanske borgerkrigen.

Det er en fryd for øyet å se på så mange historiske bygninger.

Et bevoktet sted

Rundt 100 km fra Alhambra ligger en egnet overnattingsplass i nærheten av en restaurant. Et sted også for lastebiler, bevoktet og alt. Men restauranten skulle ikke åpne igjen før kl 20.00, og det var meldt tre kuldegrader (stedet ligger på 1800 meters høyde).

På campingplassen La Garoffa ligger vi tretti meter fra Middelhavet.

Vi bestemmer oss da for å kjøre videre til Almeria. TomTom Camper finner ikke campingplassen La Garoffa her, men det gjør heldigvis Google Maps. Campingplassen har ikke for store plasser og en fin restaurant. Vi er knapt tretti meter fra Middelhavet: vannets brusen kan høres inne i bobilen. Vi sover fantastisk!

Tekst og foto: Willem D A Laros, BoCM

Artikkelen er tidligere publisert i Bobil- og Caravanmagasinet

---

Del dette med andre:

← Slik skal den norske bobilparken bli elektrisk

– Feil starthjelp kan føre til store bilskader →

Legg igjen en kommentar

Din e-postadresse vil ikke bli publisert. Obligatoriske felt er merket med *